

اثر آژینات *Pseudomonas aeruginosa* و پروتئین ایمونومدولاتور سیر بر اپسونوفاگوسیتوز در مدل موشی

دکتر طوبی غضنفری^۱، شادآفرین هنمندیان^۱، دکتر احبا عبدی عالی^{۲*}، مروارید شفیعی^۱، دکتر خسرو خواجه^۱

خلاصه

مقدمه: ترکیب غیر طبیعی ترشحات راههای هوایی در بیماران فیروز سیستیک (CF)، به کلونیزاسیون مزمون پاتوژن‌ها از جمله *Pseudomonas aeruginosa* در این مکان، کمک مؤثری می‌کند. مورفوتایپ موکوئیدی *P.aeruginosa* از تولید مقدار زیادی اگزوپلی ساکارید که اطراف سلول را در بر می‌گیرد، ناشی می‌شود که غالباً از آن به عنوان آژینات یاد می‌شود. این ساختار علاوه بر اختلال در پاکسازی ارگانیسم از ریه بیماران، باعث مخفی ماندن باکتری از فرایند فاگوسیتوز نیز می‌شود. آژینات ضد فاگوسیتوز است و کشنده‌گی اپتیمال این باکتری بواسطه فاگوسیتوز، به آنتی‌بادی‌های اپسونیک نیاز دارد. از طرفی اثرات ایمونومدولاتوری سیر طی مطالعات مختلفی از جمله اثر سیر بر تقویت فعالیت فاگوسیتوز به اثبات رسیده است. لذا در این مطالعه، تأثیر آژینات و پروتئین ایمونومدولاتور سیر بر تولید آنتی‌بادی‌های اپسونیک ضد اگزوپلی-ساکارید *P.aeruginosa* مورد بررسی قرار گرفت.

روش: برای استخراج آژینات، از کشت ۷۲ ساعته سویه موکوئیدی *P.aeruginosa* 8821M استفاده شد. سپس آژینات تحت تأثیر آنزیم‌های ۱ Proteinase K و RNase A، DNase ۰.۰۸ µg/ml LPS ۰.۰۸ µg/ml DNA و ۰.۰۸ µg/ml ژل فیلتراسیون با سفاکریل S₄₀₀ تخلیص گردید. موش‌های ماده BALB/c حدود ۶ تا ۸ هفته در گروه‌های ۵ تایی، طی روزهای ۰، ۷ و ۱۴ تحت تزریق مقدار مخصوصی سیر، آژینات و ترکیب توأم سیر - آژینات و در عین حال، فرآکشن ایمونومدولاتور سیر (R10) و ترکیب آژینات-R10 قرار گرفتند. سپس سرم آنها برای سنجش فعالیت کشنده‌گی اپسونوفاگوسیتیک جدا شد.

یافته‌ها: آژینات تخلیص شده از *P.aeruginosa* حاوی ۳۴/۶ µg/ml یورونیک اسید و ۴۵ µg/ml پروتئین، ۰/۵ µg/ml موش با فرآکشن ایمونومدولاتوری سیر به میزان ۶۹٪ و آژینات به میزان ۶۷٪ و نیز مخلوط این دو به میزان ۸۲٪ بود که افزایش معنی‌داری را در مقایسه با گروه کنترل نشان می‌دهد.

نتیجه‌گیری: نتایج حاصل حاکی از آن است که فرآکشن ایمونومدولاتوری سیر نسبت به عصاره سیر که مخلوطی از ترکیبات و فرآکشن‌های متفاوت می‌باشد، قادر خواهد بود در همراهی با آژینات خالص شده از سویه موکوئیدی *P.aeruginosa* اینمی‌زایی را علیه کلونیزاسیون این باکتری در مدل حیوانی (موش BALB/c)، با القای آنتی‌بادی‌های کشنده اپسونیک افزایش دهد.

واژه‌های کلیدی: *P.aeruginosa*، آژینات، فاگوسیتوز

۱-دانشیار ایمونولوژی بیوشکی، دانشکده بیوشکی، دانشگاه شاهد-۲-کارشناس ارشد میکروبیولوژی ۳-استادیار میکروبیولوژی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه الزهرا (س) ۴-استادیار بیوشیمی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه تربیت مدرس

* نویسنده مسؤول، آدرس: گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه الزهرا (س)، تهران • آدرس پست الکترونیک: abdialya@alzahra.ac.ir

دریافت مقاله: ۱۳۸۶/۷/۱۶ دریافت مقاله اصلاح شده: ۱۳۸۶/۱۱/۲۸ پذیرش مقاله: ۱۳۸۷/۱/۲۲

کاهش چربی خون، مهار تجمع پلاکت‌ها، خاصیت آنتی‌اکسیدان و غیره می‌باشد. تأثیر سیر بر پاسخ‌های مختلف سیستم ایمنی، تنها در چند سال اخیر مطرح شده و تحقیقاتی در این باره آغاز گردیده است. نتایج این مطالعات نشان می‌دهد که سیر حاوی ترکیبات ایمونومدولاتوری است که به صورت وابسته به دوز قابل‌رساندن بر این پاسخ‌ها تأثیر بگذاردند (۶-۸).

همان‌طور که گفته شد، آژینات در انسان ایمونوژن ضعیفی است. بنابر این به تنها یک نمی‌تواند برای ایمن‌سازی مبتلایان به عفونت‌های مزمن بکار رود. مطالعات مختلف نشان داده است که برای افزایش ایمنی زایی می‌توان از ترکیبات پروتئینی هم‌زمان با آژینات استفاده کرد (۹،۱۰).

Pier و همکاران (۲۰۰۳) اثبات کردند که کونژوگاسیون آژینات به KLH قادر به القای میزان بیشتری تیتر IgG بوده که چنین آنتی‌بادی‌هایی اپسونیزان می‌باشند. البته همان‌طوری که اشاره شد نحوه تخلیص و به کارگیری آژینات در ایمنی زایی آن تأثیر به سزاًی دارد (۱۰).

در سال ۲۰۰۶ کاشف و همکاران واکسن کونژوگهای بر اساس آژینات با وزن ملکولی بالا و توکسوئید کزار تولید کردند (۹) البته با این که توکسوئید تنازع در تهیه واکسن‌های انسانی کاربرد دارد، اما به دلیل مصرف مکرر در واکسن‌های دیگر، ممکن است باعث تحریک بیش از حد سیستم ایمنی افراد شده و در نتیجه واکنش‌های جانبی و ناسازگاری را در جمعیت هدف ایجاد کند (۹).

شایان ذکر است که واکسن‌های نوترکیب بسیاری نیز علیه *P.aeruginosa* تولید شده‌اند اما این چنین واکسن‌هایی به دلیل تفاوت اسیلاسیون و گلیکوزیلاسیون بین باکتری، *E.coli* و *P.aeruginosa* ایمنی زایی خوبی در حیوانات آزمایشگاهی ایجاد نمی‌کردند (۱۱).

با توجه به ویژگی‌های عصاره سیر و فراکشن ایمونومدولاتور سیر در مطالعه حاضر ایمنی زایی آژینات-عصاره سیر و نیز ایمنی زایی آژینات-R10 با

مقدمه

مهم‌ترین مشکل بالینی بیماران مبتلا به فیبروز سیستیک (CF)، عفونت مزمن ناشی از *P.aeruginosa* در راه هوایی و پاسخ التهابی همراه آن است. التهاب حاصل از این عفونت باعث تخریب و از بین رفتن فعالیت بافتی می‌شود. سویه‌هایی از *P.aeruginosa* که از افراد مبتلا به CF جدا شده‌اند، اغلب دارای یک فوتیپ موکوئیدی‌اند که ناشی از تولید مقدار زیادی اگزوپلی‌ساکارید است. اگزوپلی‌ساکارید *P.aeruginosa* که غالباً از آن به عنوان آژینات یاد می‌شود و اگزوپلی‌ساکارید موکوئیدی (Mucoid Exopolysacharide: MEP) نیز نامیده شده است، پلیمری استیله متشکل از واحدهای تکراری و تصادفی-D-مانورونیک اسید و L-گلورونیک اسید می‌باشد (۱-۳).

اعتقاد بر این است که آژینات فاکتور کلیدی بیماری زایی در عفونت‌های مزمن ریوی بیماران مبتلا به CF است چرا که به دلیل خواص آنتی‌فاگوسیستیک از جمله تداخل در مکانیسم‌های اپسونیزاسیون سلول‌های فاگوسیست سیستم ایمنی بدن میزبان و نیز به دلیل ماهیت پلی‌ساکاریدی اش در انسان که ایمونوژن ضعیفی است، از پاکسازی ریه جلوگیری می‌کند. علاوه بر محدودیت پاکسازی ریوی *P.aeruginosa* بیماران CF، این ارگانیسم می‌تواند خود را از فاگوسیتوز نیز مخفی نگه دارد. مطالعات نشان می‌دهد که ضد فاگوسیتوز است و کشندگی اپتیمال این باکتری به واسطه فاگوسیتوز، به آنتی‌بادی‌های اپسونیک نیاز دارد. از طرفی تشکیل انواع میکروکلنی‌های مقاوم و بیوفیلم در راستای شرایط ویژه موجود در ریه بیماران CF، با بلوکه کردن راه هوایی در طول بیماری، مانع عملکرد طبیعی ریه می‌شود (۳-۵).

در سال‌های اخیر تحقیقات فراوانی در مورد آثار مختلف ترکیبات سیر در درمان انواع بیماری‌ها به عمل آمده است و از جمله خواص شناخته شده آن، خواص ضد باکتریایی، ویروسی، قارچی و انگلی و اثر آن در

در حالی که پلیت روی یخ خشک قرار داشت اضافه شد و با دستگاه همزن به مدت ۱۵ دقیقه یکنواخت و سپس در بن ماری ۸۰ درجه سانتی گراد به مدت ۲۵ دقیقه نگهداری شد. در نهایت جذب در طول موج ۵۰۰ نانومتر خوانده شد.

میزان پروتئین نمونه توسط روش Bradford با BSA به عنوان استاندارد، میزان DNA با جذب در طول موج، ۲۶۰nm و میزان LPS آن با روش Limulus LAL (amebocyte lysate assay) که در آن نیز آندوتوكسین باکتری Ecoli O₁₁₃:H₁₀ به عنوان استاندارد در نظر گرفته شده بود، سنجش گردید (۹،۱۰).

ب) تهیه عصاره سیر:

سیر تازه منطقه همدان، پس از جدا کردن پوست خرد شد و پس از مخلوط کردن با آب مقطر، تفاله‌های آن جدا گردید و میزان پروتئین آن با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر UV طبق فرمول زیر اندازه گیری شد (۷،۸):

(جذب در ۲۶۰نانومتر)/۷۷+(جذب در ۲۸۰نانومتر)=۱/۵۵(mg/ml)(غلظت پروتئین)

ج) تهیه فراکشن ایموномدولاتور سیر (R10) در این روش، ابتدا عصاره سیر در مجاورت غشاهای ۳۰۰، ۵۰۰، ۱۰۰ pm اولترافیلتر شد. در نهایت اولترافیلتر R10 تولید شده، با استفاده از کروماتوگرافی تعویض یونی با سفادکس G75 جداسازی و تخلیص شد الکتروفورز با به کار گیری ژل اکریل امید ۱۰٪ انجام گردید (۸).

د) ایمن‌سازی موش‌ها:

موش‌های ماده c/BALB ۶-۸ هفتگه، که از مؤسسه تحقیقاتی پاستور خریداری شده بودند در گروه‌های ۵ تایی، به صورت زیرپوستی تحت ۳ بار تزریق با دوزهای مختلفی از آلتینات، عصاره سیر مخلوط آلتینات - سیر و نیز R10 و آلتینات-R10 (۶،۷) در روزهای ۰، ۷ و ۱۴ قرار گرفتند (۶،۷).

اندازه گیری درصد کشندگی اپسونوفاگوسیتوز آنتی‌بادی‌های اپسونین القاء شده در سرم موش‌های مورد آزمایش، بررسی شد.

روش بررسی

الف) جداسازی و تخلیص آلتینات

در این تحقیق آلتینات از سویه موکوئیدی *Pseudomonas aeruginosa* 8821M تخلیص شد. پس از کشت سویه موکوئیدی در محیط تغییر یافته (Mian's)، باکتری‌ها توسط سانتریفیوژ با دور بالا (۱۷۰۰۰g، ۳۰ دقیقه) از مایع رویی جدا شدند و آلتینات توسط اتانول سرد (۸۰٪) رسوب و پس از دیالیز، لاکوفیلیزه گردید. آلتینات جداسازی شده در PBS حل شد و به آن آنزیم‌های DNase I و RNase A اضافه شد (۱۰۰µg/ml). پس از ۲۴ ساعت انکوباسیون در دمای ۳۷°C، آنزیم Proteinase K (۱۰۰µg/ml) به آن اضافه و در دمای ۵۶°C به مدت ۴ ساعت انکوبه شد. سپس با فل ۹۶° به نسبت ۱:۱ تیمار گردید و مجدداً با آب دیونیزه دیالیز و سپس لاکوفیلیزه گردید. در نهایت بعد از حل کردن در کلورآمونیوم (۰/۰۳gr/ml) بر روی ستون کروماتوگرافی با ژل سفاکریل S₄₀₀ (1cm- 70 cm) قرار داده شد.

فراکشن‌های به دست آمده برای بررسی میزان یورونیک اسید سنجش شدند و فراکشن‌های مشتبه زودتر از ستون خارج شده بودند جمع آوری و یکی شدند (۱۰). برای سنجش میزان یورونیک اسید از روش پلیت میکروتیتر استفاده شد. به این ترتیب که ۸ رقت از اسید آلتینک جدا شده از جلبک PBS Laminaria hyperborean به عنوان استاندارد در ۹/۵۶gr/l تهیه شد. برای تهیه محلول A دی‌سدیم‌بورات دکاھیدرات در اسید سولفوریک ۹۶٪ حل شد و برای تهیه محلول B gr/l، ۰/۴۸ gr/l، کاربازول در محلول A حل گردید. سپس ۱۵۰µl از محلول B به هر خانه از پلیت میکروتیتر ۹۶ خانه‌ای وارد و مهر و موم شد و در فریزر -۷۰ درجه سانتی گراد قرار گرفت. ۳۰µl از هر رقت استاندارد به ۸ چاهک ردیف A پلیت

کندن ماکروفازهای صفاقی ۲-۳ میلی لیتر سرم فیزیولوژی سرد به پرده صفاق تزریق و سپس جمع آوری گردید. ماکروفازهای صفاقی توسط سانتریفوژ با دور $1500\times g$ به مدت ۱۰ دقیقه در دمای 4°C رسوب داده شد و با محیط RPMI شسته و مجدداً سانتریفوژ گردید. به رسوب حاصل ۲ میلی لیتر محیط RPMI غنی شده با FBS به نسبت ۹:۱ اضافه و یکنواخت گردید و سپس سلولهای موجود در سوسپانسیون بددست آمده توسط لام نثوبارشمارش شد. (باید توجه داشت که حدود ۶۰-۷۰ درصد سلولهای مشاهده شده زیر میکروسکوپ، ماکروفاز هستند که باید در شمارش لحاظ شوند). با تغییر در غلظت سوسپانسیون می توان سوسپانسیونی با تعداد سلول 2×10^7 در هر میلی لیتر تهیه کرد.

آنالیز آماری

جهت تجزیه و تحلیل آماری از برنامه نرم افزاری Microsoft Excel 2000 استفاده گردید. به وسیله این نرم افزار درصد کشندگی اپسونیک نمونه ها توسط آنالیز t-test با ضریب اطمینان ۹۵٪ سنجیده و با گروه کنترل مقایسه شد.

نتایج

جدوال ۱ و ۲ میزان دوزهای تزریقی برای ایمن سازی را در گروه های مختلف نشان می دهد. آژینات تخلیص شده از *P.aeruginosa* حاوی $34/6\text{g/ml}$ یورونیک اسید و $1/45\mu\text{g/ml}$ پروتئین، $0/5\mu\text{g/ml}$ DNA و $0/08\mu\text{g/ml}$ LPS بود (جدول ۳).

عصاره سیر حاوی mg/ml 70 پروتئین بود.

نتایج حاصل از فعالیت اپسونوفاگوسیتیک عصاره سیر، آژینات و مخلوط عصاره سیر - آژینات نشان داد که کمترین CFU نسبت به گروه کنترل، به ترتیب متعلق به گروه های سیر، آژینات و سپس مخلوط سیر-آژینات می باشد. کاهش CFU نشان دهنده افزایش فعالیت اپسونوفاگوسیتیک در این گروه ها نسبت به گروه کنترل و نیز سایر گروه ها است (نمودار ۱).

ه) سنجش اپسونوفاگوسیتیک:

برای سنجش فعالیت سرم Opsonophagocytic killing موش های ایمن شده، ابتدا 100ml سرم موش $1:2$ رقیق شده از هر گروه موش که فعالیت کمپیمان آن در دمای 56°C به مدت ۳۰ دقیقه از بین رفته است همراه 1ml از ماکروفازهای موش ایمن نشده که در هر 100ml میکروفیوژ استریل ریخته شد و سپس 1ml از محلول 5% کمپیمان خرگوش در سرم فیزیولوژی استریل اضافه گردید و در نهایت 1ml از سویه موکوئیدی *P.aeruginosa* 8821 M دارای 2×10^7 باکتری در هر میلی لیتر به لوله های میکروفیوژ استریل اضافه شد. هم چنین لوله کنترلی که فاقد سرم نمونه بوده و به جای آن 1ml سرم فیزیولوژی یا 1ml محیط RPMI با 15% سرم چنین گاوی غیر فعال شده توسط حرارت، جایگزین شده بود، در نظر گرفته شد.

سپس لوله ها روی دستگاه همزن به مدت ۹۰ دقیقه در دمای 37°C انکوبه شدند. بعد از طی دوره انکوباسیون، 25ml از ترکیبات فوق برداشته شد و در حجم 100 برابر در سرم فیزیولوژی استریل رقیق شد. جهت شمارش باکتری ها، از رقت های تهیه شده بر روی محیط تریپتیکازسوی آگار (TSA) کشت یکنواختی تهیه شد و در 37°C به مدت یک شب انکوبه گردید. پس از شمارش کلنی های موکوئیدی باکتری، درصد کشندگی اپسونوفاگوسیتیک طبق فرمول زیر محاسبه شد (۱۲، ۱۳):

$$\text{Percent Kill} = \frac{\text{CFU Surviving after } 90' \text{ in normal mouse serum} - \text{CFU Surviving in immune serum}}{(\text{CFU Surviving in normal mouse serum})}$$

که در آن CFU کیونگر تعداد سلول های زنده در میلی لیتر محیط مایع می باشد که معیار آن تشکیل کلنی در محیط جامد است.

جهت به دست آوردن ماکروفازهای موشی، بهترین محل، صفاق می باشد. به این ترتیب پس از بیهوده کردن $3-4$ موش BALB/c $6-8$ هفتھای باکلروفرم، پوست شکم آنها با رعایت کامل شرایط استریل بدون این که به پرده صفاق آسیبی برسد باز شد و جهت

جدول ۱: دوزهای تزریق شده سیر، آژینات و مخلوط سیر-آژینات

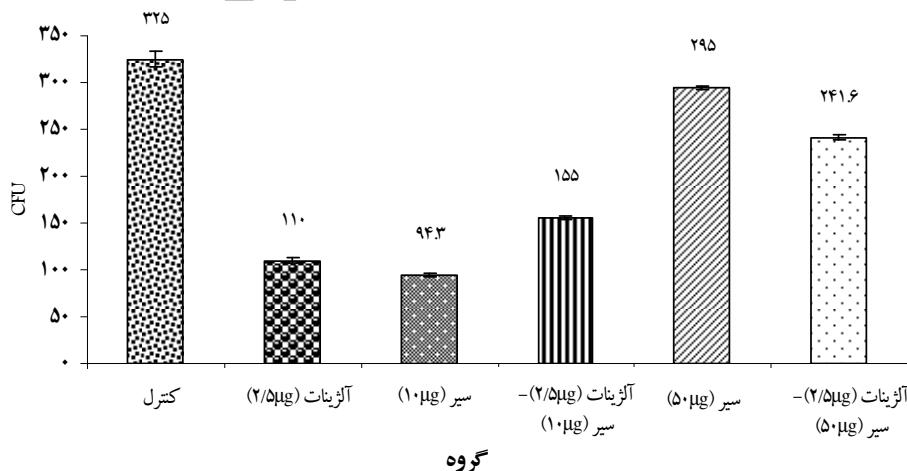
گروه	دوز ($\mu\text{g}/\text{mouse}$)	آژینات ($\mu\text{g}/\text{mouse}$)	عصاره سیر ($\mu\text{g}/\text{mouse}$)
کنترل (PBS)	-	-	-
آژینات	-	۲/۵	-
عصاره سیر	۱۰	-	-
آژینات-عصاره سیر	۱۰	۲/۵	-
عصاره سیر با غلظت بیشتر	۵۰	-	-
آژینات-عصاره سیر با غلظت بیشتر	۵۰	۲/۵	-

جدول ۲: دوزهای تزریق شده R_{10} , آژینات و مخلوط R_{10} -آژینات

گروه	دوز	آژینات ($\mu\text{g}/\text{mouse}$)	عصاره سیر ($\mu\text{g}/\text{mouse}$)
کنترل (PBS)	-	-	-
آژینات	-	۳	-
R_{10}	۴	-	-
R_{10} -آژینات	۴	۳	-
R_{10} با غلظت بیشتر	۴۰	-	-
آژینات- R_{10} با غلظت بیشتر	۴۰	۳	-

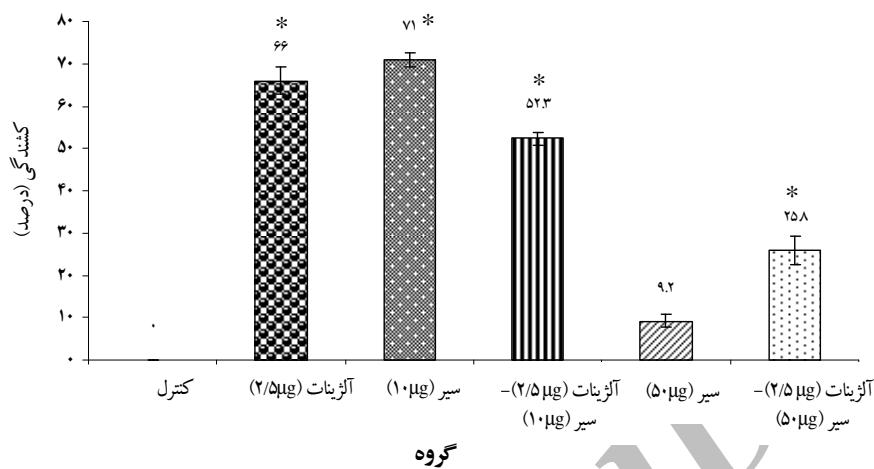
جدول ۳ مشخصات آژینات به دست آمده

نام	میزان (میکروگرم در هر میلی لیتر)
یورونیک اسید	۳۴/۶
پروتئین	۱/۴۵
اسید نوکلئیک	۰/۵
لیپوپلی ساکارید	۰/۰۸

نمودار ۱: میگرین فعالیت اپسونوفاگوسیتیک سرم موش‌های ایمن شده با عصاره سیر، آژینات و مخلوط آژینات و

عصاره سیر بر کشنندگی اپسونیک *P.aeruginosa*

نمودار ۲: نتایج حاصل از مقایسه درصد کشندگی اپسونوفاگوستیک گروههای آزمایشی با گروه کنترل

 $P < 0.05^*$

جدول ۴: مقایسه درصد کشندگی اپسونوفاگوستیک سویه موکوئیدی (%)، R_{10} غلیظ (%) و سپس آژینات (%)، به ترتیب بیشترین درصد کشندگی معنی دار حاصل از اپسونوفاگوستیوز را نشان دادند (نمودار ۲) و جدول ۵).

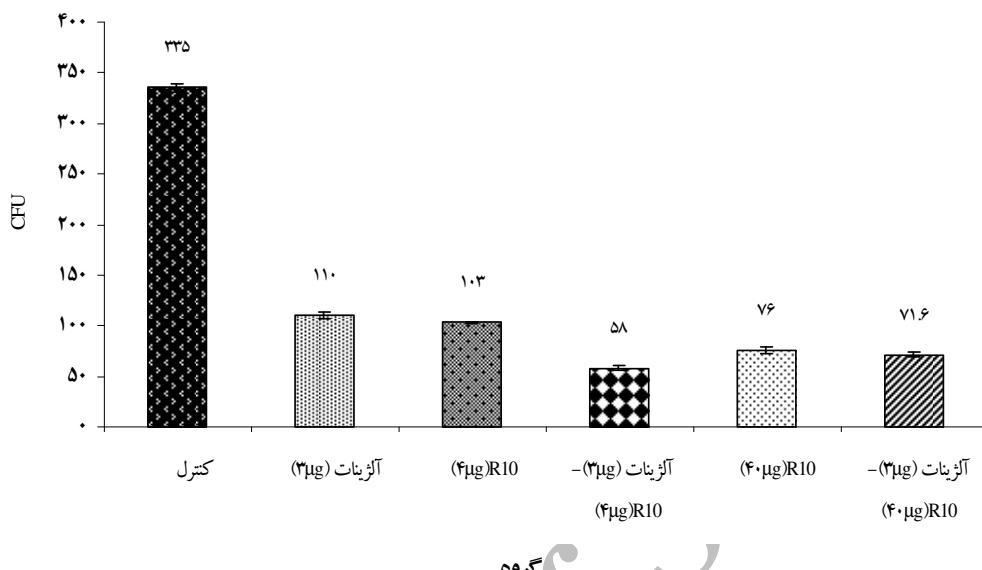
جدول ۴: مقایسه درصد کشندگی اپسونوفاگوستیک سویه موکوئیدی به وسیله سرم موش های این شده در گروههای مختلف

آنالیز آماری t-test با ضریب اطمینان ۹۵٪	
گروههای مقایسه شده	
کنترل-آژینات	* ۰.۰۰۳
کنترل-سیر	* ۰.۰۰۳
کنترل-آژینات سیر	* ۰.۰۰۶
کنترل-سیر غلیظ	۰.۱۶
کنترل-آژینات سیر غلیظ	* ۰.۰۲

* افزایش معنی دار نسبت به گروه کنترل ($P < 0.05$)

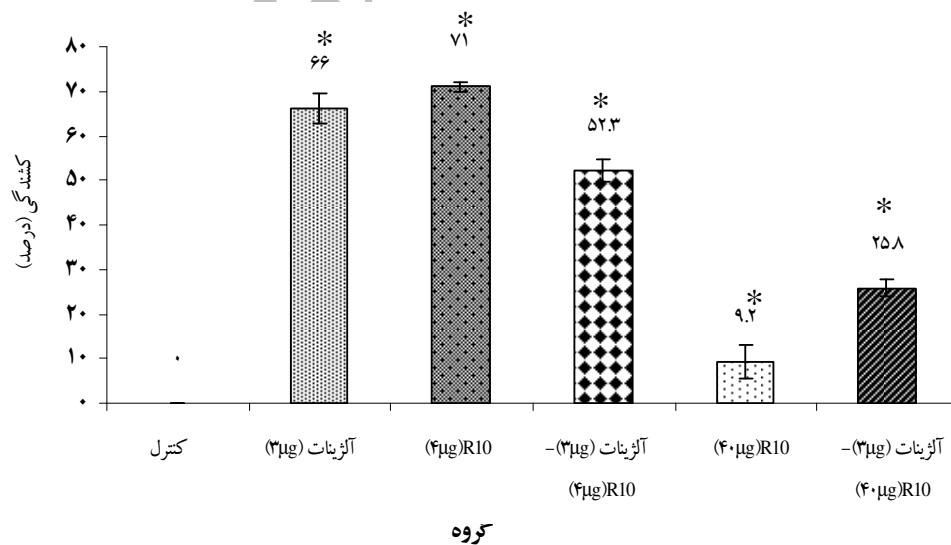
بر اساس نتایج t-test با ضریب اطمینان ۹۵٪ گروههای عصاره سیر (% ۷۱)، آژینات (۶۹%) و مخلوط سیر-آژینات (۵۲٪)، به ترتیب بیشترین درصد کشندگی معنی دار حاصل از اپسونوفاگوستیوز را نشان دادند. این در حالی است که گروه اینم شده با غلظت بیشتر عصاره سیر (۹٪)، دارای کمترین درصد کشندگی بود (نمودار ۲ و جدول ۴).

بر اساس نتایج حاصل از فعالیت اپسونوفاگوستیک فراکشن ایمونومدولاتوری سیر (R_{10})، آژینات و مخلوط آژینات- R_{10} ، کمترین به ترتیب متعلق به گروههای آژینات- R_{10} ، آژینات- R_{10} با غلظت بیشتر، R_{10} با غلظت بیشتر، R_{10} و سپس آژینات- R_{10} می باشد. همراهی R_{10} با آژینات در ایمن سازی گروههای فوق، افزایش فعالیت کشندگی اپسونوفاگوستیک را در گروههای آژینات- R_{10} و آژینات- R_{10} -غلیظ، نسبت به گروه کنترل و نیز هر کدام را به تنها بی سبب شده است (نمودار ۳). بر اساس نتایج t-test با ضریب اطمینان ۹۵٪ گروههای آژینات- R_{10} (% ۸۲)، آژینات- R_{10} -غلیظ

نمودار ۳: میانگین فعالیت اپسونوفاگوستیک سرم موش های این شده با فراکشن R10 آزترونات و مخلوط فراکشن R10 - آزترونات

بر کشندگی اپسونوفاگوستیک *P. aeruginosa*

نمودار ۴: نتایج حاصل از مقایسه درصد کشندگی اپسونوفاگوستیک گروه های آزمایشی با گروه کنترل

$P < 0.05^*$

جدول ۵: مقایسه درصد کشندگی اپسونوفاگوستیک سویه موکوئیدی *P. aeruginosa* 8821 M به سیله سرم موش‌های ایمن شده

در گروه‌های مختلف

گروه‌های مقایسه شده	آنالیز آماری t-test با ضریب اطمینان ۹۵٪
آلژینات-کنترل	۰/۰۰۲
-R ₁₀ -کنترل	۰/۰۰۴
R ₁₀ -آلژینات-کنترل	۰/۰۰۱
غلظت R ₁₀ -کنترل	۰/۰۰۸
غلظت R ₁₀ آلژینات-کنترل	۰/۰۰۲

* افزایش معنی دار در همه گروه‌ها در مقایسه با گروه کنترل دیده می‌شود ($P<0.05$)

ایجاد مقاومت به بسیاری از آنتی‌بیوتیک‌های معمولی مورد استفاده، ریشه‌کنی این باکتری را در بیماران CF با مشکل رو به رو کرده است. مطالعات انجام شده، وجود فعالیت کشندگی اپسونوفاگوستیک آنتی‌بادی تولید شده علیه اگزوپلی‌ساکارید موکوئیدی *P.aeruginosa* را در سرم خرگوش ایمن شده با MEP خالص در شرایط *in vitro* نشان داده‌اند. افزایش این نوع آنتی‌بادی‌های خرگوش علیه MEP خالص، منجر به تسهیل عمل کشندگی فاگوستیک، در حضور لوکوستیت‌های خون محیطی انسان و نیز سطح پایینی از سرم تازه انسانی به عنوان منبع کمپلمان گردید (۱۲،۱۹).

مطالعات نشان می‌دهد که حضور قبلی آنتی‌بادی‌های غیر اپسونیک علیه *P.aeruginosa* به دنبال ایمنی‌زایی با MEP، تولید آنتی‌بادی‌های کشنده اپسونیک علیه باکتری فوق را محدود می‌کند. این امر ایمنی‌زایی بیمارانی را که دارای تیتر بالای آنتی‌بادی‌های غیر اپسونیک هستند، با مشکل رو به رو می‌کند. به همین دلیل واکسیناسیون با MEP به تنها یک باعث ایجاد یک پاسخ ضعیف ایمنی به دنبال تحریک کم تولید آنتی‌بادی‌های اپسونیک، می‌شود (۵). از طرف دیگر MEP به تنها یک آنتی‌زن غیره وابسته به T-cell است که خاطره ایمنی بر جای نمی‌گذارد. این در حالی است که استفاده از MEP

بحث و نتیجه‌گیری

عفونت ریوی مزمن بزرگ‌ترین علت تخریب پیشرونده ریوی در بیماران مبتلا به فیروزستیک (CF) است. عفونت ریوی حاصل از *P.aeruginosa* با آسیب شدید به سطوح اپی‌تیال و سوراخ کردن راه هوایی عامل مهم کاهش فعالیت ریه در پاک‌سازی عفونت، مرگ سلول‌های مستعد و در نهایت مرگ بیماران مبتلا به CF است (۲،۳). بنابراین می‌توان *P.aeruginosa* را به عنوان پاتوژن غالب موجود در راه هوایی این بیماران، قلمداد کرد. یکی از مشخصات بارز این باکتری تمایل آن برای تبدیل به فنوتیپ موکوئیدی است که منجر به تولید مقدار زیادی اگزوپلی‌ساکارید موکوئیدی (MEP) در اطراف سلول یا به اصطلاح آلژینات می‌گردد (۱۷ و ۱۴-۱۶).

آلژینات با تداخل در مکانیسم‌های اپسونیزاسیون و نیز ممانعت از روند فاگوستیتوز اپسونیک و غیر اپسونیک توسط ماکروفاژها و نوتروفیل‌ها، سرکوب انججار اکسیداسیون در سلول‌های فاگوستی و خنشی‌سازی رادیکال‌های اکسیژن، سرکوب فعالیت لنفویست‌ها و نیز تمایل به تشکیل میکروکلنی‌های مقاوم و بیوفیلم که در چسبندگی باکتری و سایر ارگانیسم‌ها نقش دارد، عامل مهم در بیماری‌زایی و ایجاد عفونت مزمن در بیماران CF است (۳،۱۸).

توانایی‌های فوق العاده زیاد *P.aeruginosa* در زمینه

۲- تلقیح مکرر دوزهای بالا از آنتیژن و یا دوزهای پایینی که پایین تر از حد آستانه تحریک پاسخ ایمنی باشند.

در این مطالعه، موش‌های ماده BALB/C که تحت تزریق قرار گرفته بودند در سنین ۶ تا ۸ هفته بوده و از لحظه ایمونولوژیکی نیز به بلوغ رسیده بودند و از سویی دیگر، از آن جایی که غلظت پایین فراکشن پروتئینی نیز به همراه آلتزینات، باعث تحریک سیستم ایمنی شده است، لذا به نظر می‌رسد که غلظت بیشتر R₁₀ به همراه آلتزینات باعث پدیده تحمل گردیده است (۵-۸).

نتایج حاصل از مطالعه حاضر حاکی از آن است که فراکشن ایمونومدولاتوری سیر (R₁₀) نسبت به عصاره سیر که مخلوطی از ترکیبات و فراکشن‌های متفاوت است، قادر خواهد بود در همراهی با آلتزینات خالص شده از سویه موکوئیدی *P.aeruginosa* ایمنی‌زایی را علیه کلونیزاسیون این باکتری در مدل حیوانی (موش BALB/c)، با القای آنتی‌بادی‌های O کشنده اپسونیک که اپی‌توب‌های آن، گروههای O استیله موجود بر روی MEP می‌باشد و عمدتاً از کلاس IgG هستند (۲۱)، افزایش دهد. پیش‌بینی می‌گردد که کونژوگه کردن آلتزینات با فراکشن ایمونومدولاتوری سیر (R₁₀) بتواند باعث افزایش ایمنی‌زایی علیه اگزولپی‌ساقارید موکوئیدی *P.aeruginosa* به خصوص در بیماران فیبروزسیستیک، حتی در حضور آنتی‌بادی‌های غیر اپسونیزان، گردد.

سپاسگزاری

بدین‌وسیله از همکاری صمیمانه سرکار خانم دکتر کاشف و سرکار خانم دکتر یارابی و جناب آقای پروفسور Pier و نیز پرسنل بخش بیوشیمی دانشگاه تربیت مدرس و بخش ایمونولوژی دانشکده پزشکی دانشگاه شاهد در اجرای این تحقیق تشکر می‌شود.

همراه با یک پروتئین ایمونومدولاتور به صورت ترکیب توأم و بهویژه کونژوگه کردن، می‌تواند ایمنی‌زایی را نسبت به استفاده از MEP به تنها بی، افزایش دهد و این آنتیژن را به آنتیژن وابسته به T-cell تبدیل کرده و علاوه بر پاسخ ایمنی فعال‌تر، خاطره ایمنی نیز ایجاد نماید (۲۱ و ۱۳).

نتایج مطالعات قبلی نشان می‌دهد که عصاره سیر و فراکشن ایمونومدولاتوری آن (R₁₀) باعث افزایش ازدیاد حساسیت تأخیری، تکثیر لنفوسیت‌های T، فعالیت سلول‌های NK و نیز تقویت پاسخ‌های Th₁ که در ایجاد ایمنی سلوکی نقش دارد، می‌گردد که بیانگر وجود ترکیبات ایمونومدولاتور در سیر می‌باشد (۷، ۶).

در مطالعه حاضر مخلوط عصاره سیر به همراه آلتزینات نتوانست ایمنی‌زایی را علیه کلونیزاسیون این باکتری در مدل حیوانی افزایش دهد. به نظر می‌رسد که ترکیبات سولفیدریل و تیول که در سیر به فراوانی یافت می‌شوند به گونه‌ای با گروههای هیدروکسیل آزاد و یا حتی گروههای استیله مانورونیک اسید که اپی‌توب‌های (epitope) اصلی آلتزینات محسوب می‌شوند واکنش داده و اثرات آن را تا حدودی از بین برده‌اند و با افزایش غلظت سیر، با این که گروههای تیول و سولفیدریل توانسته‌اند بر اپی‌توب‌های آلتزینات غلبه یابند، اما ترکیب میتوژن و لکتین مانند سیر تا حدودی نتوانسته است، باعث تحریک سیستم ایمنی شود (۶-۸).

فراکشن R₁₀ نیز در غلظت بالا نتوانست ایمنی‌زایی را علیه کلونیزاسیون این باکتری در مدل حیوانی افزایش دهد، که به نظر می‌رسد در غلظت بالای R₁₀ و آلتزینات، سیستم ایمنی با پدیده تولرانس مواجه گردیده است. تولرانس طی دو حالت ممکن است رخ دهد:

۱- تلقیح آنتیژن به حیواناتی که از لحظه ایمونولوژیکی نبالغ هستند.

The Effect of Combination of *Pseudomonas aeruginosa* Alginate and an Immunomodulator Protein of Garlic on Opsonophagocytosis in Murine Model

Ghazanfari T, Ph.D.¹, Honarmandian Sh, M.Sc², Abdali A, Ph.D.^{3*}, Shafiei M, M.Sc², Khajeh Kh, Ph.D.⁴

1. Associate Professor of Medical Immunology, School of Medicine, Shahed University, Tehran, Iran

2. Master of Science in Microbiology

3. Assistant Professor of Microbiology, Faculty of Sciences, Alzahra University, Tehran, Iran

4. Assistant Professor of Biochemistry, School of Basic Sciences, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran

* Corresponding author, e-mail: abdialya@alzahra.ac.ir

(Received 7 Oct. 2007 Accepted 10 April 2008)

Abstract

Background & Aims: Chronic pulmonary infection in patients with cystic fibrosis is predominantly due to infection by mucoid strains of *Pseudomonas aeruginosa*. Mucoid *P. aeruginosa* is due to the production of exopolysaccharide called also alginate. Alginate in addition to interference with the clearance of lung has antiphagocytic property. Optimal killing activity of *P. aeruginosa* requires opsonic antibodies. Since immunomodulatory effects of garlic on enhancing phagocytic activity has been proved, in this study the effect of combination of alginate and an immunomodulator protein of garlic on production of opsonic antibodies against *P. aeruginosa* mucoid exopolysaccharide has been investigated.

Methods: Alginate was extracted from a 72-hour culture of *P. aeruginosa* strain 8821M and then DNase1, RNaseA and Proteinase K were added. Subsequently, alginate was purified with gel filtration chromatography by sephacryl S-400. Female BALB/c mice aged 6-8 weeks were divided into five groups and injected subcutaneously on days 0, 7, 14 with either alginate, garlic, alginate-garlic, R10 or alginate-R10 and opsonophagocytic killing activity was calculated in each group.

Results: The purified alginate contained 34.6 µg/ml uronic acid, 0.5 µg/ml nucleic acid, 1.45 µg/ml protein and 0.08 µg/ml LPS. Opsonophagocytic killing activity after immunization with R10, alginate and their combination showed significant increases of respectively 69%, 67% and 82% comparing to the control group.

Conclusion: Combination of *P. aeruginosa* alginate and immunomodulator fraction of garlic enhances immunogenicity to *P. aeruginosa* by the elicitation of opsonic antibodies in BALB/c mice.

Keywords: *Pseudomonas aeruginosa*, Alginate, Garlic, Phagocytosis

Journal of Kerman University of Medical Sciences, 2008; 15(4): 283-294

References

- Doggett RG, Harrison GM, Wallis ES. Comparison of some properties of *Pseudomonas aeruginosa* isolated from infections in persons with and without cystic fibrosis. *J Bacteriol* 1964; 87(2): 427-31.
- Lyczak JB, Cannon CL, Pier GB. Lung Infections Associated with Cystic Fibrosis. *Clin Microbiol Rev* 2002; 15(2): 194-222.
- Govan JR, Deretic V. Microbial Pathogenesis in cystic Fibrosis: Mucoid *Pseudomonas aeruginosa* *Burkholderia cepacia*. *Microbiol Rev* 1996; 60(3): 539-74.

4. Cryz SJ, Furer E, Que JU. Synthesis and characterization of a *Pseudomonas aeruginosa* alginate-toxin A conjugate vaccine. *Infect Immun* 1991; 59(1): 45-50.
5. Pier GB, Desjardin D, Grout M, Garner C, Bennet SE, Pekoe G. Human immune response to *Pseudomonas aeruginosa* mucoid exopolysaccharide vaccine. *Infect Immun* 1994; 62(9): 3972-9.
6. Ghazanfari T, Hassan ZM, Ebrahimi M. Immunomodulatory activity of a protein isolated from garlic extract on delayed type hypersensitivity. *Int Immunopharmacol* 2002; 2(11): 1541-9.
7. Ghazanfari T, Hassan ZM, Khamesipour A. Enhancement of peritoneal macrophage phagocytic activity against *Leishmania major* by garlic (*Allium sativum*) treatment. *J Ethnopharmacol* 2006; 103(3): 333-7.
8. Hassan ZM, Yaraee R, Zare N, Ghazanfari T, Sarrafnejad AH, Nazori B. Immunomodulatory effect of R10 fraction of garlic extract on natural killer activity. *Int Immunopharmacol* 2003; 3(10-11): 1483-9.
9. Kashef N, Behzadian-Nejad Q, Najar-Peerayeh S, Mousavi-Hosseini K, Moazzeni M, Djavid GE. Synthesis and characterization of *Pseudomonas aeruginosa* alginate-tetanus toxoid conjugate. *J Med Microbiol* 2006; 55(pt 10): 1441-6.
10. Theilacker C, Coleman FT, Mueschenborn S, Liosa N, Grout M, Pier GB. Construction and characterization of a *Pseudomonas aeruginosa* mucoid exopolysaccharid-alginate conjugate vaccine. *Infect Immun* 2003; 71(7): 3875-84.
11. Staczek J, Gilleland LB, Van der Heyde HC, Gilleland HE. DNA vaccines against chronic lung infections by *Pseudomonas aeruginosa*. *FEMS Immunol Med Microbiol* 2003; 37(2-3): 147-53.
12. Ames P, DesJardins D, Pier GB. Opsonophagocytic killing activity of rabbit antibody to *Pseudomonas aeruginosa* mucoid exopolysaccharide. *Infect Immun* 1985; 49(2): 281-5.
13. Garner CV, DesJardins D, Pier GB. Immunogenic properties of *Pseudomonas aeruginosa* mucoid exopolysaccharide. *Infect Immun* 1990; 58(6): 1835-42.
14. Ramphal R, Pier GB. Role of *Pseudomonas aeruginosa* mucoid exopolysaccharide in adherence to tracheal cells. *Infect Immun* 1985; 47(1): 1-4.
15. Van Heeckeren AM, Schluchter MD, Xue W, Davis PB. Response to acute lung infection with mucoid *Pseudomonas aeruginosa* in cystic fibrosis mice. *Am J Respir Crit Care Med* 2006; 173(3): 288-96.
16. Accurso FJ. Update in cystic fibrosis 2006. *Am J Respir Crit Care Med* 2007; 175(8): 754-7.
17. Harrison F. Microbial ecology of the cystic fibrosis lung. *Microbiology* 2007; 153(pt 4): 917-23.
18. Pier GB, Matthews WJ, Eardley DD. Immunochemical characterization of the mucoid exopolysaccharide of *Pseudomonas aeruginosa*. *J Infect Dis* 1983; 147(3): 494-503.
19. Pier GB, Saunders JM, Ames P, Edwards MS, Auerbach H, Goldfarb J, et al. Opsonophagocytic killing antibody to *Pseudomonas aeruginosa* mucoid exopolysaccharide in older noncolonized patients with cystic fibrosis. *New Eng J Med* 1987; 317(13): 793-8.

20. Lang AB, Rudeberg A, Schoni MH, Que JU. Vaccination of cystic fibrosis patients against *Pseudomonas aeruginosa* reduces the proportion of patients infected and delays time to infection. *Pediatr Infect Dis* 2004; 23(6): 504-10.
21. Pier GB, Coleman F, Grout M, Franklin M, Ohman DE. Role of alginate O-acetylation in the resistance of mucoid *Pseudomonas aeruginosa* to opsonic phagocytosis. *Infect Immun* 2001; 69(3): 1895-901.

Archive of SID